

for et rigt, velsunderet Huns, som her har gjort en uheldig Spekulation. Dersom man tvivler paa, at Ansøgerne ere i den Stilling, jeg hentydede til, maa det være mig tilladt at henvise til deres egne Udtryk i deres Skrivelser til Ministeriet, hvori de ansøge om at faae en Godtgjørelse for det Arbejde, her er udført. I denne Skrivelser sigte de selv, at Tiden nu er kommen, at de kunne henvende sig til Ministeriet, og medens de tale om deres store Tab, sigte de: Paa den anden Side kunne de med velberettiget Stoltthed paastaae, at ikke mange Handelshuse her i Landet vilde have forstaaet paa en saa hæderfuld Maade at hævede deres Navn ikke blot ved de store Pengeoffre, Entreprisen har paalagt, men fornemmelig ved den Dydighed, hvormed Arbejdet er ledet og ført tilende. De have altsaa selv erklæret, at der kun er saa Handelshuse her i Landet, der paa en saa hæderlig Maade vilde have været istand til at udføre Arbejdet, altsaa havt de store Midler til at gennemføre Sagen. Jeg ansøger dette som Bekræftelse for, at her ikke er nogen Nød paa færde. Medens jeg har dette Brev i Haanden, tør jeg maaskee tillige ansøre, at de sigte, at det af Folkethingets tidligere Forhandlinger fremgaaer, at man oftere forgjæves har stræbt at faae dette Arbejde udført — og her kommer jeg til Begyndelsen af Sagen, den nemlig, at det ganske vist har været forgjæves at formaae Folkethinget til at beslutte, at Staten skulde anstaafe en Dampmuddermaskine og for egen Regning muddre i Bøgestrømmen; men det er saa langt fra, at Regjeringen forgjæves har stræbt efter at faae dette Arbejde udført ved Licitation, at dette var, om jeg mindes ret, den tredie Licitation, der blev afholdt over Arbejdet, idet nemlig Regjeringen var kommen under Veir med, at de Bud, der ved de tidligere Licitationer vare fremkomne, vare for høie, og endelig, at der saa fandt en endnu stærkere Konkurrence Sted, som bragte Summen ned til 95,000 og nogle hundrede Daler; saaledes er Begyndelsen af denne Sag. Lad os see aldeles bort fra det Navn, som her er blevet nævnt, nemlig en Mand kaldet Dierden, thi med ham have vi ikke det Allermindste at besille. Vi have med et solidt, godt Handelshus at gjøre, som vel paa denne Mands

Begne — men det kommer ikke os ved — har indgaaet en Kontrakt om Bøgestrømmens Udbyning. De fandt, at dette Arbejde var dem noget ubekjendt, og den Mand, de havde bernebet til at paabegynde det, meente, at Bunden var anderledes, end den af Regjeringen optagne Skjønnsforretning udviste. Nu maa det erindres, at denne Skjønnsforretning siger, hvoraf Bunden i Bøgestrømmen bestaaer, men tillige udtrykkelig reserverer sig imod noget Erstatningskrav, om den bestundes anderledes. De Herrer, der paatage sig et saadant Arbejde, have jo for deres egen Betryggelses Skyld at undersøge, hvorledes Bunden er, og derefter gjøre deres Regning; men ved alle slige Foretagender vil det vist ikke benægtes, at man maa være belavet paa at finde i Bunden Ting, som maaskee kunne komme En uventet, eller at Bunden er af en noget anden Bestaaffenhed; men hvad er sleet? Man har betalt en Godtgjørelse, fordi denne Bund paa en vis Strafning var noget haardere, end man havde ventet; men denne Sag er fuldkommen afgjort, og altsaa behøve vi ikke at røre det Allermindste ved dette Spørgsmaal. Dernæst er der ansført, at der var noget Træ og nogle Steen, som de ikke havde gjort Regning paa, og hvad har man da gjort? Man har betalt dem herfor, uden at de havde Skyld af Krav hos Regjeringen paa Erstatning. Jeg troer, at der aldrig har været noget Tilfælde her for Thinget, i hvilket man er gaaet frem med den Lempelighed, med den overordentlige Generøsitet, som der her er viist imod Entreprisen for Bøgestrømmens Udbyning. Dengang de Herrer fandt, at Entreprisen, for hvis Regning de havde paataget sig Arbejdet, ikke kunde udføre det og var gaaet derfra, efterat de, saavidt jeg veed, dog have erhholdt en 10, 11 eller 12,000 Rd., som han, være sig enten i Maskiner eller Penge, havde ladet tilbage — det fremgaaer ikke nsie af de Oplysninger, der ere givne — maatte de selv gribe til at udføre det; men da de paa Grund af disse Gjenvordigheder nødig vilde fortsætte Arbejdet, hvortil de efter Kontrakten vare forpligtede, henvendte de sig til Ministeriet i Aaret 1857 om, at der dog maatte vises dem den Lempelse, at de erhholdt et Beløb, jeg troer af 28,000 Rd., udbetalt